

Jánosík

Jánosíknak vót egy gatyamadzagja, abba' vót neki száz embernek az ereje. Hát derék fiú vót, cseléd fiú vót, a gazdasszonya boszorkány vót. Összegyöttek így éccaka a boszorkányok, hát lássák: hát derék fiú, azt mondja. Azt mondják:

– No, hát teszünk vele egy próbát, ha azt kibírja, akkor csinálunk belőle embert! Akkor száz embernek az erejével fog bírni! Derék, csinos fiú – azt mondja.

Hát Jánosík ezt hallotta, hogy mit beszélnek: „Akarmit fognak velem csinálni, azt mondja, kitűröm!”

A spárhébtó' kivették az üszköt. Mikor ő hanyatt aludt, feküdt, a púpjára tették. Ha az az üszök elhamvadzik a púpján és kitűri, nem mozdul meg, akkor csinálunk belőle embert. Jánosík kitúrte. Mozdulatlanul feküdt, s itt ezek a boszorkányok körülötte vannak. Mer' mondták.

– Jól van, már csak hamu van belőle, már csináljuk!

Akkor kérem szépen, a kendert el is vetették egy éjszaka, ki is nyótték, ki is áztatták, kieszelték, megszótték, gatyamadzapot fontak belőle. Már reggelre a gatyájába vót befűzve a gatyamadzag. Csak a gazdasszonya mondta neki, hogy ötözzék más tiszta gatyát magára. Ezt a gatyát adták rá. Attól a perctől Jánosíknak száz embernek vót az ereje.

Hát ugye ő betyároskodott Jánosík. Mer' itt vót, mondom, a Király-hegyen, Králová hola, az övé vót, meg arra fel a Tátráknak, a hegyek. Nagy betyár vót. Az urakat borzasztóan tudta.... Akkor nem ölte meg, se meg nem ölette – mer' vótak neki legényei is – ő szépen bement: ennyi pénzre van szükségem, Jánosík vagyok! Az urak, ha csak vót, odadták neki. Odadták neki. Hát így kérem szépen ezt már sokallották, mer' Jánosíknak legényei voltak, és Jánosík a szegényeknek fizetett. A szegényeknek adott is. Ő csak az urakat.... Hát ráízelték az urak, hogy mégis valahogy meg kell kötözni, el kell őt fogni. De mikor már üldözték őt, ő harcolt. Nem bírtak vele. Hiába ment száz ember, ő egyet suhantott, összeesett a száz ember. De vót egy boszorkány vénasszony. Azt mondta, hogy:

– Semmit mást, hozzatok egy zsák borsót! A lába alá köll szórni!

Ugye még akkor csak bocskorba' jártak, a lába alá szórták: Jánosík megcsúszott a borsón, elcsúszott, elesett, ott fogták meg. Úgy végezték

ki Jánosíkot. Mer' őt kivégezték osztan. Kivégezték. Ott égették őt fel, mer' fel is égették őtet ott a Király-hegyen. Ott vót nekik, a tizenkét embernek ott vót a tanyája rendesen: asztal kőből, szépen, mind-egyiknek megvót körül a széke. Ott vót mellette a forrás közvetlen a hegytetőn. Megvan, mai napig is megvan a Jánosík helye, ahol ültek. Vótam én is ott, a Király-hegyen van. Megvan. Kőből szépen a székek kirakva körül, középen is egy nagy lapos kő, szépen, mind egy asztal. Szép helyen van, ott fent a hegytetőn.